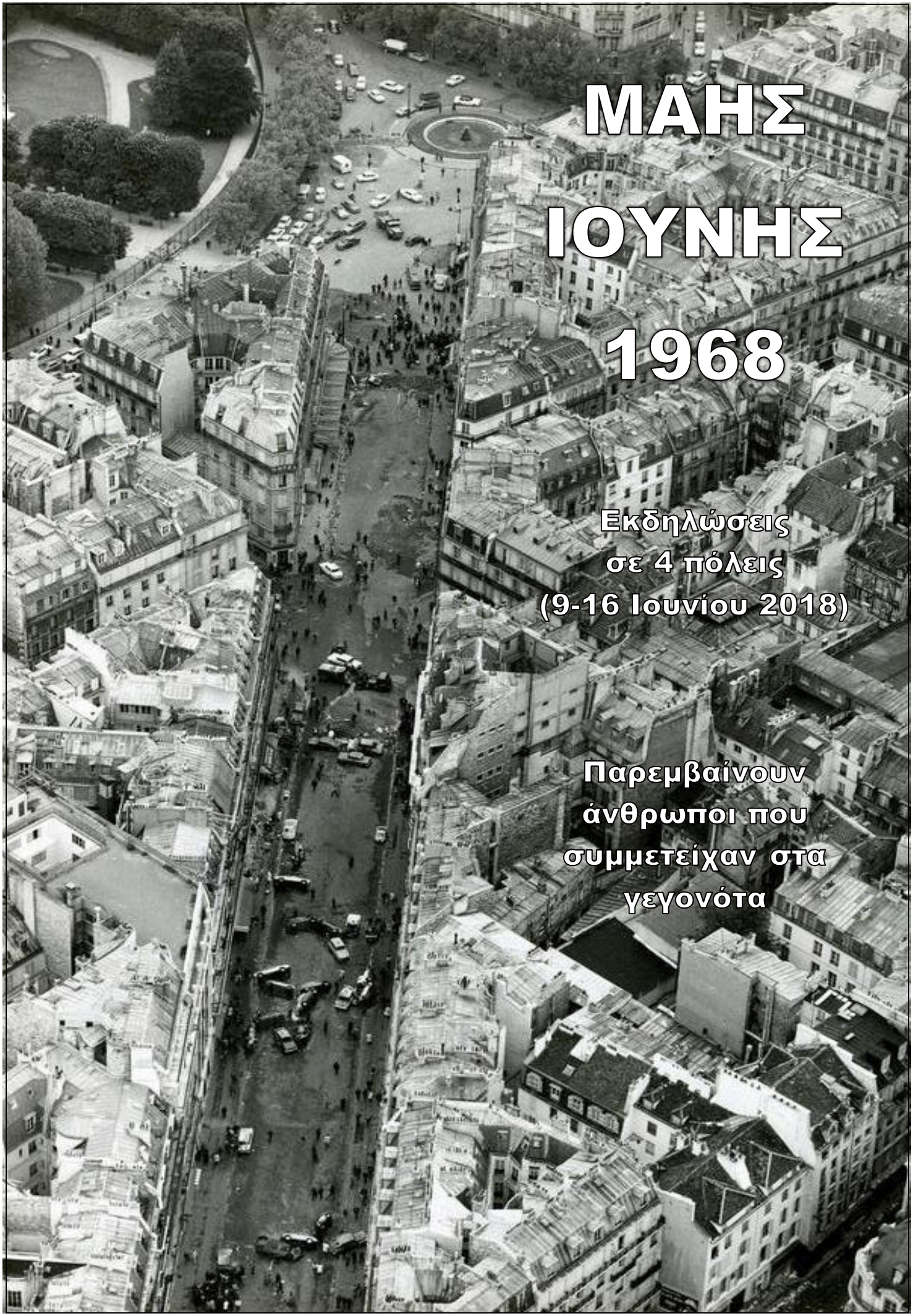
ΜΑΗΣ
ΙΟΥΝΗΣ
1968
Εκδηλώσεις
σε 4 πόλεις
(9-16 Ιουνίου 2018)
Παρεμβαίνουν
άνθρωποι που
συμμετείχαν στα
γεγονότα

ΠΟΙΟΙ ΕΙΜΑΣΤΕ

Εάν κατά καιρούς σε ορισμένες εξεγερσιακές στιγμές τα υποκείμενα που παίζουν – πράγματι ή φιλοδοξούν απλά να παίξουν – έναν ανατρεπτικό ρόλο, νοιώθουν την ανάγκη να «αναμετρηθούν» με ιστορικά γεγονότα μεγάλης σπουδαιότητας και να δηλώσουν μάλιστα μ' ένα συνθηματικό τρόπο έτοιμοι για το ξεπέρασμα της προηγούμενης ιστορικής εμπειρίας, όπως το είδαμε με το fuck may fight now του «δικού» μας Δεκέμβρη '08, ή ακόμη παλιότερα με το mai 68 est vieux mai 86 est mieux* του «γαλλικού» Νοέμβρη '86, ή του φετινού Απρίλη το mai68 est mort vive 2018**, αυτό δείχνει, σ' ένα συμβολικό τουλάχιστον επίπεδο, τη μεγάλη επιρροή που άσκησαν αυτές ακριβώς οι προγενέστερες ανατρεπτικές απόπειρες.

Κι εμείς δεν αναφερόμαστε στο Μάη του '68 απλά σαν ένα συντελεσμένο ιστορικό γεγονός – έχει και αυτή τη διάσταση –, το οποίο καλούμαστε – και φανφαρόνικα επετειακά, «θεαματικά»– να ξαναθυμηθούμε και να ερμηνεύσουμε από μακριά, αλλά κυρίως σαν μια δυναμική ιστορία που περιείχε μέσα της, έκλεισε αλλά και άνοιξε, πολλά θέματα και δεν έχει τελειώσει, παρά συνεχίζεται έως σήμερα και ίσως και μελλοντικά.

Με αυτήν την έννοια, ο τίτλος υπό τον οποίο οργανώνουμε τη διαδικτυακή παρουσία μας ως συλλογικό εγχείρημα, δίνει έμφαση στο δυναμισμό εκείνου του Μάη και στη δική μας αίσθηση ότι κατά κάποιο τρόπο και ως ένα βαθμό μας εμπεριέχει και μας προ(σ)καλεί σε αναζήτηση και ξεπέρασμα των ορίων του – αφήνοντας ανοιχτή για τις ομιλίες και τις συζητήσεις που θα ακολουθήσουν την όποια ειδικότερη ερμηνεία του.

*ο μάης '68 είναι παλιός, ο μάης '86 είναι καλύτερος

**ο μάης '68 είναι νεκρός, ζήτω το 2018

neverendingmay68 (nem68)

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ

Τύπος + Πανεπιστήμιο + Μπάτσοι + Αφεντικά = Καταστολή

Οι εφημερίδες μιλάνε για «λυσσασμένους», για μία «χρυσή νεολαία» που για να ξεγελάσει την ανία της αφήνεται στη βία, επιδίδεται σε βανδαλισμούς. Ποιος είναι ο σκοπός αυτών των άρθρων; Ένας μόνο: να αποκόψει τους φοιτητές από τους εργαζόμενους / να γελοιοποιήσει τον αγώνα τους / να τους απομονώσει για να τους φιμώσει πιο εύκολα. {…} Όχι, αγωνιζόμαστε διότι αρνούμαστε να γίνουμε: καθηγητές στην υπηρεσία της εκπαιδευτικής διαλογής, κοινωνιολόγοι που εφευρίσκουν σλόγκαν για τις προεκλογικές εκστρατείες, ψυχολόγοι επιφορτισμένοι με το να κάνουμε να «λειτουργούν» οι «ομάδες εργαζομένων» σύμφωνα με τα συμφέροντα των αφεντικών. {…}

4 Μάη 1968, *Κίνημα 22 Μάρτη - Ναντέρ*

Έκθεση σχετικά με την κατάληψη της Σορβόνης

{…} Με την παράδοση της Σορβόνης στους φοιτητές η κυβέρνηση ήλπιζε να καλμάρει την εξέγερσή τους… Άφηναν τη Σορβόννη στους φοιτητές για να συζητήσουν επιτέλους ειρηνικά γύρω από τα πανεπιστημιακά τους προβλήματα. Όμως όσοι μετείχαν στην κατάληψη αποφάσισαν αμέσως να ανοίξουν τις πόρτες τους στον πληθυσμό για να συζητηθούν ελεύθερα τα γενικά προβλήματα της κοινωνίας. {…}

Αυτός που μιλάει για επανάσταση χωρίς να θέλει ν' αλλάξει την καθημερινή ζωή έχει ένα πτώμα στο στόμα του.

Όλοι οι γραφειοκράτες μας λένε δημαγωγικά ότι η εργατική τάξη είναι ενήλικη, για να κρύψουν ότι είναι αλυσοδεμένη, και πρώτα απ' όλα από τους ίδιους. Αντιτάσσουν την ψευδή σοβαρότητά τους στη «γιορτή» της Σορβόνης, αλλά είναι ακριβώς αυτή η γιορτή που έφερε μέσα της τη μοναδική σοβαρότητα: τη ριζική κριτική της υπάρχουσας κοινωνίας. {…}

19 Μάη 1968 *Συμβούλιο για την συνέχιση των καταλήψεων*

Για την εξουσία των εργατικών συμβουλίων

Βούλωσέ το γραφειοκράτη θα σε ξεπαστρέψουμε - Η επανάσταση δεν θα περάσει

{…} τις πολιτικές και συνδικαλιστικές γραφειοκρατίες της αριστεράς που ελέγχουν τις πόρτες των εργοστασίων και μιλάνε και διαπραγματεύονται εν ονόματι αυτών που έχουν κάνει την κατάληψη. Οι γραφειοκρατίες αυτές δεν είναι εκφυλισμένες και προδοτικές οργανώσεις αλλά ένας μηχανισμός αφομοίωσης στην καπιταλιστική κοινωνία. {…}

22 Μάη 1968 *Συμβούλιο για τη συνέχιση των καταλήψεων*

Ανοιχτή επιστολή στους υπαλλήλους επιχειρήσεων

Εμείς οι εργαζόμενοι των καταστημάτων της F.N.A.C. {…} Παίρνουμε μέρος σ' ένα κίνημα που δεν είναι μόνο επαγγελματικό και διεκδικητικό, γιατί δέκα εκατομμύρια εργαζόμενοι δεν σταματούν ταυτόχρονα την εργασία τους για μια αύξηση 6,30 ή και 100 σαντίμ του ωρομισθίου, αλλά για να θέσουν σε αμφισβήτηση όλη τη διακυβέρνηση της χώρας κι όλες τις δομές της κοινωνίας. {…}

Γενική Συνέλευση της 24ης Μάη 1968

Μήνυμα προς όλους τους εργαζόμενους

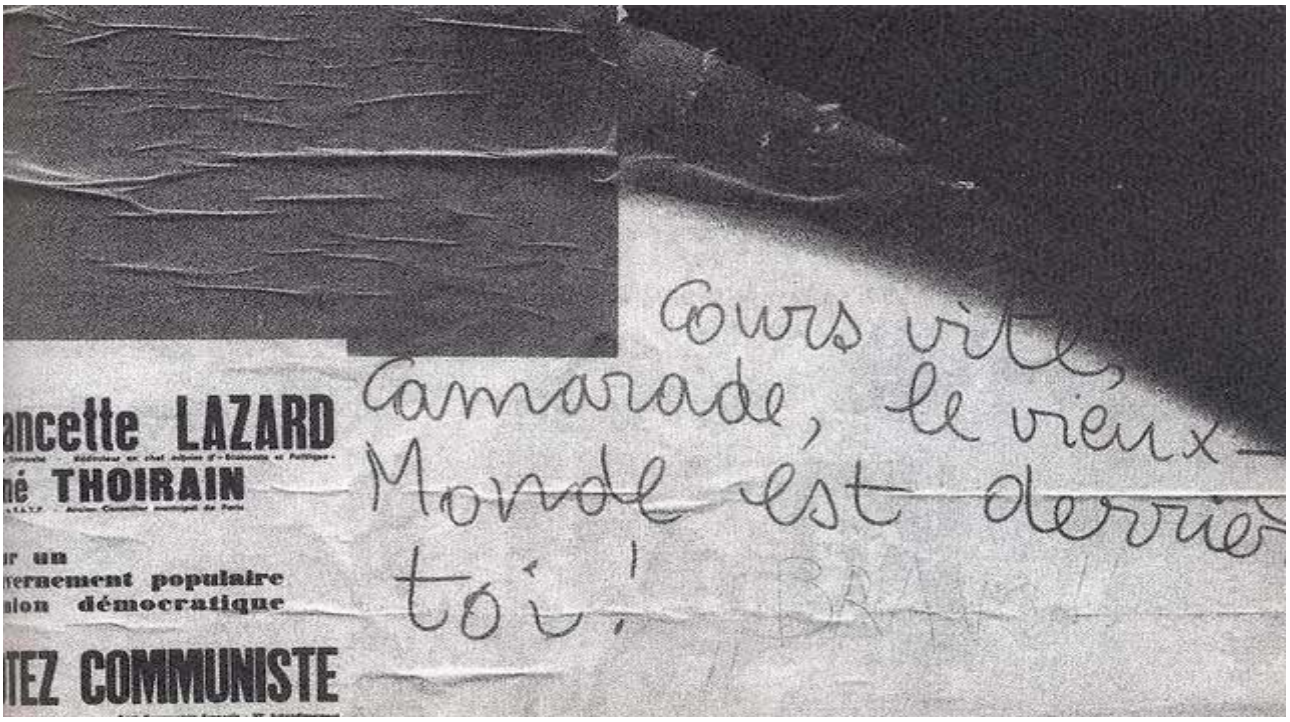

Τρέχα γρήγορα σύντροφε ο παλιός κόσμος είναι πίσω σου

{…} Όσο για μια ενδεχόμενη εξουσία της αριστεράς θα προσπαθήσει κι αυτή να υπερασπίσει την υπάρχουσα κοινωνία με παραχωρήσεις και με τη βία. Το λεγόμενο κομμουνιστικό κόμμα, το κόμμα των σταλινικών γραφειοκρατών, που καταπολέμησε το κίνημα από την πρώτη στιγμή και άρχισε να εξετάζει την πτώση του ντεγκωλισμού μόνο όταν είδε πως ήταν πια ανίκανο να αποτελέσει το κύριο στήριγμά του, θα ήταν σε αυτή την περίπτωση το καλύτερο μαντρόσκυλο μιας τέτοιας «λαϊκής κυβέρνησης». {…}

30 Μάη 1968 *Λυσσασμένοι – Καταστασιακοί / Συμβούλιο για τη συνέχιση των καταλήψεων.*

Αυτοδιαχείριση και ναρκισσισμός

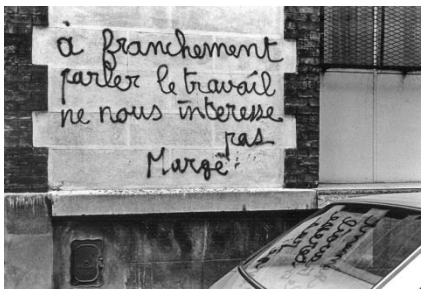

Για να μιλήσουμε ειλικρινά η δουλειά δεν μας ενδιαφέρει - Περιθώριο

Α*υτοδιαχείριση* τίνος πράγματος; Σαν σύνθημα μπορεί να χρησιμοποιηθεί από τον οποιονδήποτε. Από τους πολιτικούς και τους συνδικαλιστές, ως τους αναρχικούς. Το να μιλάμε για το ζήτημα της αυτοδιαχείρισης απομονωμένα, ανεξαρτήτως πλαισίου, είναι κοροϊδία.{…}

8 Ιούνη 1968 Κίνημα 22 Μάρτη

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Συζητήσεις για το Μάη'68
(Ιούνιος 2018)

Με αφορμή τη συμπλήρωση 50 χρόνων από το «Μάη του '68» και θεωρώντας ότι έχει νόημα μια ουσιαστική και όχι «εθιμοτυπική» συζήτηση για την ιστορική δυναμική του, προσκαλέσαμε για μια σειρά ομιλιών* και συζητήσεων στην Αθήνα, τα Γιάννενα, τη Θεσσαλονίκη και τα Χανιά (9-16 Ιουνίου) τους Tomás Ibáñez, Jean-Pierre Duteuil και την Claire Auzias, με κοινά στοιχεία μεταξύ τους την ενεργή συμμετοχή στα γεγονότα του Μάη και την αδιάλειπτη παρουσία τους στους κοινωνικούς αγώνες και την κριτική σκέψη μέχρι σήμερα.

Ο Τομάς Ιμπάνιεθ, γιός Ισπανής εξόριστης στη Γαλλία, συμμετέχει ενεργά στο ελευθεριακό κίνημα τόσο στη Γαλλία από το 1960 όσο και στην Ισπανία μετά την πτώση της δικτατορίας του Φράνκο. Στο Παρίσι, φοιτητής στη Σορβόννη, παίρνει μέρος στις δραστηριότητες διαφόρων αναρχικών ομάδων και το 1963 συμμετέχει στη δημιουργία του Συνδέσμου Αναρχικών Φοιτητών (LEA) όπου στη συνέχεια θα ενσωματωθούν και οι αναρχικοί φοιτητές της Ναντέρ μεταξύ των οποίων ο Ζαν-Πιερ Ντιτέιγ και ο Ντανιέλ Κον Μπεντίτ. Το 1968 παίρνει μέρος στα γεγονότα του Μάη, στο Παρίσι, μέσα από τη δράση του κινήματος «22 Μάρτη» μαζί με τους Κον Μπεντίτ και Ντιτέιγ. Το 1973 επιστρέφει στην Ισπανία και αγωνίζεται για την επανίδρυση της αναρχικής Εθνικής Συνομοσπονδίας Εργασίας (CNT). Αργότερα γίνεται καθηγητής στο Αυτόνομο Πανεπιστήμιο της Βαρκελώνης (UAB), στην έδρα της κοινωνικής ψυχολογίας. Είναι ένας από τους εμπνευστές του πασίγνωστου αναρχικού συμβόλου «Α μέσα σε κύκλο», τον Απρίλιο του 1964. Έχει γράψει πλήθος άρθρων και βιβλίων, μεταξύ των οποίων τα μεταφρασμένα και στα ελληνικά: «Ο αναρχισμός σε κίνηση» (Ευτοπία, 2016) και «Ο λαβύρινθος μιας ελευθεριακής πολιτικής εξουσίας» (Ελευθεριακή Κουλτούρα, 2014).

Ο Ζαν-Πιέρ Ντιτέιγ από τα μαθητικά του χρόνια, στις αρχές της δεκαετίας του ’60, συμμετέχει στο αναρχικό αντιμιλιταριστικό κίνημα και το 1964, φοιτητής πια, σχηματίζει μαζί με άλλους την αναρχική ομάδα του Πανεπιστημίου της Ναντέρ. Η ομάδα δεν θα περιοριστεί μόνο στους φοιτητικούς κύκλους, στη συνέχεια θα ενταχθεί στο Σύνδεσμο Αναρχικών Φοιτητών, κατόπιν δε στη γαλλική Αναρχική Ομοσπονδία (FA), απ’ όπου θα αποχωρήσει το 1967. Το 1968, μετά από την κατάληψη του κτιρίου διοίκησης της Ναντέρ στις 22 Μάρτη, συμβάλλει αποφασιστικά στη δημιουργία του ομώνυμου κινήματος που θα παίξει καθοριστικό ρόλο στα γεγονότα του Μάη και Ιούνη του '68. Στη συνέχεια ασχολείται με τη διδασκαλία στον τομέα της κοινωνικής ψυχολογίας, συνεργάζεται με άλλους αναρχικούς όπως τον Εντουάρντο Κολόμπο στην έκδοση περιοδικών, συνεταιρίζεται σε αγροτικές και τυπογραφικές δραστηριότητες, έχει πολύχρονη συμβολή στην οργάνωση ελευθεριακών camps, και στη δεκαετία του ’80 θα δημιουργήσει τις ελευθεριακές εκδόσεις «Acratie». Έχει γράψει μεταξύ άλλων τα βιβλία «Ναντέρ, προς το κίνημα 22 Μάρτη» (Acratie, 1988) και «Μάης '68 , Ένα πολιτικό κίνημα» (Acratie, 2008).

Η Κλερ Οζιάς, το Μάη του '68, συμμετέχει σαν μαθήτρια στην ίδρυση της Επιτροπής Δράσης Μαθητών (CAL) στη Λυών όπου και παίρνει μέρος στα γεγονότα εμπνεόμενη από τις θέσεις και τις πρακτικές του κινήματος 22 Μάρτη. Αγωνίστρια του φεμινιστικού κινήματος, αργότερα ως ιστορικός θα καταπιαστεί με θέματα που αφορούν κυρίως τον αναρχισμό (τις γυναίκες εκπροσώπους του) και τους Ρομά. Το 2004, στη Μασσαλία, συμμετέχει στην ίδρυση των εκδόσεων «Egregores». Συγγραφέας πολλών βιβλίων, όπως «Έμμα Γκόλντμαν, μία τραγωδία της γυναικείας χειραφέτησης» (Syros, 1978), «Οι τσιγγάνοι. Η σκληρή μοίρα των Ρομ της Ανατολής» (Michalon, 1995), «Λουίζ Μισέλ, μία ετερογενής αναρχική» (Monde Libertaire και Alternative Libertaire, 1999), ενώ πέρσι

κυκλοφόρησε το βιβλίο της «Αλητόβιοι –"Υπόκοσμος" και κακά παιδιά στο Μάη του '68 » (Atelier de création libertaire, 2017), που αναφέρεται στη δράση των περιθωριακών στοιχείων (με άλλη ονομασία κάθε φορά ανάλογα την πόλη) κατά τη διάρκεια της εξέγερσης.

Φιλοδοξία μας είναι οι βιωματικές μαρτυρίες, οι σκέψεις και οι αναλύσεις που θα καταθέσουν οι/η εξαιρετικοί/ή καλεσμένοι/η μας, να δώσουν το έναυσμα για ζωντανές συζητήσεις όχι μόνο γύρω από την ιστορικότητα αλλά και γύρω από την επιρροή που ασκεί ακόμη και σήμερα, πιθανόν και στο μέλλον, η εξέγερση του «Μάη του '68». Τι συνέβη και ποια είναι τα χαρακτηριστικά του γαλλικού Μάη; Αρκεί π.χ. μια ταξική ανάλυσή του, ή είναι ζωτικό να αναδειχτούν και άλλες όψεις ή δυναμικές του; Με εκείνα τα γεγονότα έκλεισε ή άνοιξε ένας ιστορικός κύκλος για τις «μοντέρνες» κοινωνίες; Τι πιθανώς έκλεισε και τι άνοιξε σαν απελευθερωτική δυναμική; Ποιες οι αλληλεπιδράσεις με άλλα κινήματα και γεγονότα εκείνων των χρόνων σε μία ευρύτερη κλίμακα;

Στα πλαίσια του συγκεκριμένου εγχειρήματος, ανοίξαμε και μια ιστοσελίδα, στην οποία ξεκινήσαμε να συγκεντρώνουμε υλικό (αφίσες, κείμενα, φωτογραφίες, κ.λπ.) απαραίτητο για μια πρώτη, και φιλοδοξούμε με διάρκεια, επαφή με το «Μάη του '68».

ΘΕΜΑΤΙΚΕΣ ΣΥΖΗΤΗΣΕΩΝ

1η μέρα: (Α.Σ.Κ.Τ.) Τι προηγήθηκε / Οι φοιτητές, οi μαθητές, τα «περιθωριακά» στοιχεία / Εκτός Παρισίων / Οι αποφασιστικής σημασίας εργατικές απεργίες / Ο πολιτικός χαρακτήρας της εξέγερσης / Η ιδιαιτερότητα του «γαλλικού» Μάη / Στον υπόλοιπο κόσμο/…

2η μέρα: (ΕΜΠΡΟΣ) Τα ερωτήματα που έθεσε ο Μάης / Πάνω σε ποιο υπόβαθρο, με ποια δεδομένα; / Η αφομοίωση των «κατακτήσεων» / Υπάρχει κάποια «κληρονομιά» και ποιος τη διεκδικεί στην εποχή μας; / Τι είναι για να ξεπεραστεί;/…

ΑΘΗΝΑ

09/06/18 Α.Σ.Κ.Τ. (Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών, αίθουσα Ντε Κίρικο, Πειραιώς 256, Αγ. Ιωάννης Ρέντης 19.00 μ.μ.)

11/06/18 ΕΜΠΡΟΣ (Ελεύθερο Αυτοδιαχειριζόμενο Θέατρο, Ρήγα Παλαμήδη 2, Ψυρρή, Αθήνα 19:30 μ.μ.)

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

12/06/18 Ελευθεριακό Φεστιβάλ Βιβλίου (Άλσος 19:00 μ.μ.)

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

14/06/18 Ελευθεριακό Φεστιβάλ Βιβλίου (πάρκο κάτω από τη Ρωμαϊκή Αγορά 19:30 μ.μ.)

ΧΑΝΙΑ

16/06/18 Κατάληψη Rosa Nera (Λόφος Καστέλι, παλιό λιμάνι 20:00 μ.μ.)

*Η πρόσκληση έγινε από συνεργασία ατόμων από Αθήνα και Γαλλία, της κατάληψης Rosa Nera στα Χανιά και των Ελευθεριακών φεστιβάλ βιβλίου Θεσσαλονίκης και Ιωαννίνων. (Οι εισηγήσεις θα είναι του ενός τετάρτου ώστε να δοθεί χρόνος στις συζητήσεις).

neverendingmay68.espivblogs.net
nem68@espiv.net